

"סידורים אחרונים"

מחזה קצר מאת שגיא פלד

נטלי, בחורה יפה בת 30, עומדת במרכז הסלון שלה, המפתחות ביד ותיק צד עליה. היא נטועה במקומה, מתנשפת בחרדה. חוץ מהנשימות הקצובות, היא קפואה. הסלון שלה הפוך ומלא שברים. נראה שהבית פרוץ. יש זכוכיות על הרצפה, תמונות ובגדים מפוזרים בכל מקום.

נטלי מתנערת מהקיפאון. היא מתאפסת ומתחילה לסדר את הבית בקדחתנות, תוך זריקת מבטים לשעון. היא מטאטאת את הזכוכיות ומקבלת הודעה בטלפון. היא בודקת את ההודעה ומגבירה את הקצב ואז נשמעות דפיקות בדלת. נטלי עושה סידורים אחרונים, בודקת את עצמה במראה, מסתכלת בעינית ופותחת את הדלת. הבית נראה מסודר.

נכנס דין, גבר בשנות השלושים לחייו, עם חולצה של סופרמן ומכופתרת פתוחה, בידו בקבוק יין.

נטלי: ברוך הבא, תודה שבאת. בוא בוא כנס, חופשי. מצטערת על

הבלאגן, רוצה משהו לשתות?

דין: היי... הבאתי אה... יין.

נטלי: יין? טוב, שב, שב, אני אביא פותחן.

(נטלי יוצאת החוצה למטבח. דין מתיישב בסלון.)

דין: (צועק) דווקא מסודר פה. ממש.

נטלי: (צועקת מבחוץ) איזההה... אלרועי בועט פה כל היום את

הכדור בבית. משגעעע אותי... (חוזרת עם פותחן ושתי

כוסות) תביא. (מתחילה לפתוח את היין. פאזזה.) שמע. לגבי

אלרועי- קודם כול, אני... שתדע, אני... ממש מצטערת.

דין: כן...

נטלי: אני מצטערת בשמו.

דין: אהא...

נטלי: אני לוקחת את כל האחריות. הוא קיבל בראש, והוא עוד

יקבל בראש, שלא תחשוב. זה... מה זה?! אין כאלה דברים

אצלנו. אני לא יודעת מאיפה- (חולצת את הפקק) הופה.

דין: הוא שלח את יותמי שלי לבית חולים.

נטלי: מה?!

דין: מה חשבת?

נטלי: שמע ישראל... אני לא- אני ידעתי שזה היה מכות אבל

חשבתי... אתה יודע. מה, ברצינות?

(דין לוקח את הבקבוק מנטלי ומתחיל למזוג לשתי הכוסות)

דין: (רגוע) היו צריכים לנקז לו דם מהאף, לעשות לו תפרים במצח, בגבה... כל הפנים שלו מנופחות. קשה לזהות אותו.

נטלי: שמע ישראל...

(שתי הכוסות מלאות עד הסוף. דין מגיש לנטלי אחת מהן.
פאזה.)

נטלי: אני... כל כך, כל כך, כל כך-

דין: בואי נשתה. (דין שותה בלגימות ארוכות.)

נטלי: אתה בסדר? ...דין?

דין: (ממשיך לשתות מהיין)

נטלי: באמת, אלרועי ישלם על זה אני מבטיחה לך. אם יש משהו שאני יכולה-

דין: זוכרת שרציתי אז שנצא? זוכרת? חשבתי שיותמי ואלרועי מסתדרים כל כך יפה... שאת ואני מסתדרים כל כך יפה... חשבתי שאולי עבר מספיק זמן מאז שסיגי נפטרה. שאולי- הנה! יש פה מישהי ש.... זוכרת? (פאזה) אז הנה הדייט שלנו.
(שתיקה. דין מסיים את היין. נטלי לוקחת שלוק ענק.)

דין: אז מה... סידרת עכשיו את הבית?

נטלי: מ.. מה?

דין: נראה שסידרת עכשיו. לא? יש פה תחושה של סידור... חפז.

מה, בגללי?

נטלי: לא...

דין: אז אולי לכבודי?

נטלי: דין, נשמה, מה אתה רוצה?

דין: מה אני רוצה?

נטלי: למה באת באמת, מה אתה רוצה?

דין: למה באתי? הבן שלי בבית חולים כי הבן שלך פוצץ לו את

הפרצוף! (נרגע) באתי לסדר את העניין ברגוע איתך.

נטלי: (בעדינות) אז מה זה כל הדיבורים האלה... היין...

דין: תמזגי לי עוד, וגם לך.

נטלי: (ממלאה את הכוס של דין)

דין: תמזגי גם לך.

נטלי: אני בסדר.

דין: תמזגי.

נטלי: אתה מגזים. (פאזזה) מה, מה אתה רוצה פה, דין?

דין: אמרתי, אני רוצה אותך נטלי.

נטלי: אל תפחיד אותי-

דין: אני רוצה אותך, זה הדייט שלנו.

נטלי: תרגע. אתה לא בטוב. אתה... אולי באת שיכור כבר. שתית

לפני? אתה לא יודע מה אתה אומר.

דין: נטלי...

נטלי: אני אטפל באלרועי, אנחנו נסדר את העניין הזה-

דין: נטלי, אל תעשי לי את זה.

נטלי: אני אומרת לך, יותר טוב בשבילך גם שתלך עכשיו. אם שלום

יגיע – והוא מסתובב פה – הוא יהרוג אותך.

דין: מי זה שלום?

נטלי: אבא של אלרועי.

דין: אתם גרושים, אמרת לי שאתם גרושים.

נטלי: אנחנו לא גרושים, אנחנו פרודים. הדפוק הזה לא מוכן לתת לי

גט. והוא לא נותן לי לצאת עם אף אחד, המשוגע הזה... (חצי

לעצמה) כל המשוגעים איכשהו באים אליי.

דין: אני אטפל בו.

נטלי: אתה- לך תטפל ביותם. אתה צריך מים.

דין: את שוברת לי את הלב, נטלי-

נטלי: אתה שיכור. תעזוב את היין.

דין: לא שיכור.

נטלי: עזוב, עזוב את היין נשמה. שב, אני אביא לך מים, נלך אחרי

זה ביחד לבקר את יותם- (יוצאת למטבח)

דין: הבן שלך שבר לבן שלי את הפרצוף, ואת שוברת לי את

הלב. מה, זה במשפחה?

נטלי: (מבחוץ) די, די, עבר עלייך יום קשה.

נטלי: (חוזרת מהמטבח עם כוס חד"פ עם מים) קח, שתה.

דין: תעיפיייי את זההה (מעיף את הכוס מהיד שלה)

(**בום בום בום**. דפיקות חזקות בדלת. דין נבהל)

שלום: (מבחוץ) נטליייי!!!

נטלי: (לדין) ששש. סתום את הפה. תהיה בשקט. (צועקת לדלת)

מה אתה רוצה!?

שלום: (מבחוץ) איפה הבן שרמוטה?! נטליייי!!!! (**בום בום בום**)

נטלי: (לדין בלחישה) תרגע, אל תיבהל. כנס לשירותים, סגור את הדלת, תישאר שם. קח, קח את זה (נותנת לו את הכוסות והבקבוק).

(דין רץ לשירותים. הוא יוצא)

שלום: (בום בום בום) נטליייי!!!

נטלי: יש לך מפתח ידבע!

(שקט. פאזזה. נשמע רשרוש מפתחות בדלת ואז היא נפתחת. שלום נכנס מתנדנד. גבר גדול, שיכור לגמרי.)

נטלי: מה אתה רוצה כוס-אבוק מה אתה רוצה?!

שלום: יא בוגדת...

נטלי: אחותך בוגדת יא בן שרמוטה באת להרוס את מה שנשאר מהבית?!

שלום: איפה הוא הבן זונה הסופרמן הבן זונה...

נטלי: תענה לי! מה אתה הורס לי את הבית יא בן שרמוטה?!

שלום: איפה אתה ימזדיין!! איפה אתה!!!

נטלי: הבן שלך חי פה! אתה הורס את הבית שלך הבן שלך!

שלום: איפה אתה יא גמד יא בן זונה, היום אתה מת. היום אני מזיין אותך בתחת יא בן זונה-

נטלי: תענה לי!!! מה אתה פורץ לבית של הבן שלך?!

שלום: מי פורץ, זה מפתחות... איפה סופרמן... את מזדיינת עם

סופרמן יא בוגדת... בת אלף-

נטלי: (נותנת סטירה לשלום) אני אעשה מה שבא לי, עם מי שבא

לי, ואתה לא תראה את הבן שלך יותר בחיים כי אתה אבא

חרא, ושכל השכנים ישמעו כוסאמאמא שלך!!

שלום: (נעלב) מה את רוצה?!

נטלי: תעוף מפה, אני מתקשרת למשטרה.

שלום: מה עשיתי לך?

נטלי: אתה משגע אותי! משגע!

שלום: אני מטורף עלייך!

נטלי: תן לי גט אינעל אבו-אבוק!

שלום: נטלי, באתי לפה לומר לך, שאני רוצה אותך שוב.

נטלי: אתה שיכור. ואתה גם מטומטם אם אתה חושב שאחרי

שהרסת לי ולבן שלך את הבית, יש לך בכלל סיכוי איתי!!!

שלום: מי הרס את הבית? לא הרסתי כלום!

נטלי: יא שקרן!

שלום: מה את רוצה?!

נטלי: יא בן זונה! יא שקרן! (מתקרבת אליו באלימות)

שלום: (מתנדנד אחורה ודורך על זכוכית). מה זה, יש פה זכוכיות...

נטלי: (צינית) וואלה... מה אתה אומר...

שלום: מה זה, גם פה יש... מה, זה אני עשיתי?

נטלי: אתה משחק איתי משחקים, שלום?

שלום: זה כשפתחתי את הדלת? (מסתובב לבדוק את הדלת) גם פה

יש. וגם פה. (שלום מתנדנד לסלון, עוקב אחרי זכוכיות. נטלי

מבולבלת, מסתכלת עליו.)

שלום: כל הבית זכוכיות. מה זה, הזדיינת בסלון? התפרעת? אישה

בוגדת...

נטלי: (מתקרבת לשלום) תסתכל לי בעיניים תגיד לי שאתה לא

מזיין לי את השכל.

שלום: (מסתכל לה בעיניים) איפה הבן זונה, שאת מזיינת כבר

שעתיים?-

נטלי: סתום ת'פה. (בוחנת לו את העיניים עוד כמה שניות) מה

שעתיים?

שלום: כואבות לי העיניים נטלי.

נטלי: תענה לי.

שלום: מה שאלת אני לא זוכר.

נטלי: מה שעתיים, על מה אתה מדבר?

שלום: את מעליבה אותי... אני לא מטומטם...

נטלי: אתה מטומטם! אני לא מבינה מה אתה אומר! מה שעתיים?

איזה שעתיים?

שלום: הסופרמן... כבר שעתיים פה האוטו שלו בחוץ! אני הייתי פה,

ראיתי!

נטלי: אני לא מבינה כלום. ספר מהתחלה.

(פאזזה. שלום מתנדנד במקום מרוב אלכוהול.)

שלום: באתי לפה. לומר לך. שאני רוצה אותך שוב.

נטלי: נו מה אתה מתחיל עוד פעם-

שלום: אבל אני מספר לך את הסיפור!

נטלי: נו ספר.

שלום: באתי לפה. לומר לך. שאני רוצה אותך שוב.

נטלי: מה אתה דפוק?! ספר את-

שלום: אבל זה הסיפור אני אומר לך! תקשיבי!

נטלי: נו.

שלום: באתי לפה. לומר לך. שאני רוצה אותך שוב, (פאוזה) לפני
שעתיים. וראיתי בדיוק את הסופרמן הבן אלף שרמוטות הבן
זונה אינעל אמא שלו-

נטלי: שלום!

שלום: מה? אה. ראיתי אותו יוצא מהאוטו ועולה לבניין. נכנסתי
אחריו. חשבתי – "מה... לא יכול להיות שהוא בא לנטלי."
נחשי מה? הוא בא לנטלי, יא בוגדת יא אישה זבל בת זונה-

נטלי: סתום ת'פה אני לא מסתכלת עלייך בכלל!

שלום: נטלי, באתי לומר לך שאני רוצה אותך שוב.

נטלי: ספר, ספר.

שלום: אני... אני בנאדם אחר. תני לי הזדמנות, ואני-

נטלי: ספר את הסיפור י'דבע!

שלום: אה. נו, ראיתי אותו נכנס אלייך לדירה! עכשיו, לא נכנסתי.
את מכירה אותי, אני לא בנאדם אלים שאני לא שותה. אז
הלכתי לשתות! חזרתי אחרי שעתיים והאוטו שלו עדיין פה יא
בוגדת יא מזדיינת יא **בן שרמוטה איפה אתה?!** אני היום
מזיין אותך יא בן זונה. (שיכור-עייף) למה הכל בעמידה?
אפשר לשבת?

(פאוזה. שלום נמרח על הספה בסלון. נטלי חושבת.)

נטלי: (לעצמה) איזה בן זונה... (לשלום) הוא מתחבא בשירותים.

(שלום נדלק ובבת אחת קם מהספה. בדיוק אז, נפתחת

הדלת של השירותים בתנופה ודין נכנס. הוא מתקרב

במהירות ומכניס לשלום אגרוף בפנים.)

שלום: אחח!! (שלום נופל לרצפה. הוא מנסה לקום ומקבל

סחרחורת. הוא מקיא מאחורי הספה. עם הראש בין הידיים,

הוא מתרומם ומתיישב חזרה על הספה.) מחר, מחר אתה מת

יא בן זונה...

נטלי: (לדין) אתה פרצת לי לבית?! אתה פרצת לי לבית יא בן

שרמוטה?! (נטלי לוקחת את הפותחן ומתקרבת לדין תוך כדי

דיבור)

דין: (מתרחק מנטלי. הם מסתובבים בסלון.) תקשיבי שנייה נטלי,

תקשיבי רגע.

נטלי: אתה פורץ לבית של הבן שלי ואז בא אליי עם בקבוק יין יא

פסיכופת?!!

דין: תקשיבי שנייה, אני יכול להסביר-

נטלי: מה אתה יכול להסביר?! אה?! אתה דפוק בשכל אתה דפוק!

מה אתה יכול להסביר?!

דין: תקשיבי, הבן שלי בבית חולים!

נטלי: (עוצרת לרגע את המרדף)

דין: את תשלחי אותי עכשיו גם? מיטה לידו?

שלום: עוף לי מהבית, יא גמד.

נטלי: (לשלום) מה אמרת?!

שלום: אפשר לשים ראש פה על הספה איזה לילה?

דין: נטלי, אני אוהב אותך. אני אוהב הכל בך. אני אוהב איך שאת

מדברת, אני מפצוץ עלייך.

נטלי: יא אלוהים...

דין: אלרועי הרס ליותמי את הפנים. אז אני הרסתי לך את הבית.

עכשיו אנחנו שווים. את מבינה? לא יכולתי לוותר עלייך, הייתי

צריך לעשות משהו. מבינה? אני אוהב אותך נטלי, עכשיו

אנחנו שווים, הצלתי אותנו. את מבינה?! זאת ההתחלה של

הסיפור שלנו, נטלי.

נטלי: לא, אתה דפוק ברמות קשות.

דין: אני רומנטי. אני מפצוץ עלייך.

נטלי: תעוף ממני עם המפצוץ שלך יא פסיכופת!

שלום: נטלי,

נטלי: אתה סתום ת'פה.

שלום: נטלי,

נטלי: באמא שלי אם אתה עוד פעם אחת אומר לי שאתה רוצה

אותי אני חותכת לך את הזין.

(פאזזה)

שלום: אפשר מים?

נטלי: שניכם החוצה. עכשיו. (פאזזה. צורחת) שניכם החוצה

עכשיו!!! (נטלי מרימה את שלום, לוקחת את הבקבוק של דין

ומנסה להוציא את שניהם בכוח מהדירה) שניכם עכשיו - קחו

את הדברים שלכם, ואת התסביכים שלכם, ואת השיגעונות

שלכם - ותעופו לי מהחיים!!!

דין: נטלי-

נטלי: למה אני עוד רואה אותך פה למה?! תעוף לי מהעיניים לפני

שאני שמה לך את הפותחן בתוך הצוואר תעוף!!

(נטלי מאיימת על דין עם הפותחן. הוא נבהל ובורח.)

נטלי: (בעצבים) רפואה שלמה לבן שלך! בכנות!

שלום: (צועק החוצה) לך, לך יא בן זונה. מחר אתה מת סופרמן.

(לנטלי) סוף סוף הלך זה...

(נטלי תופסת את שלום בצווארון וגוררת אותו החוצה בכוח)

שלום: הלו הלו הלו- נטלי! באתי לומר לך שאני-

(הדלת נטרקת. שלום בחוץ.)

נטלי: קח את הגט שלך ותדחוף אותו לתחת! (לעצמה) שימצוץ לי

המשיח, אני לא מתחתנת שוב.

(נטלי נשארת ליד הדלת כמה שניות, מתנשפת. פאזה. היא

חוזרת לסלון ומסדרת קצת. היא מבחינה בקיא של שלום

מאחורי הספה ונגעלת. היא עוזבת הכל, מתיישבת על הספה

ונאנחת. כמה רגעים עוברים. היא מציצה בשעון, חושבת רגע,

ואז מוציאה את הטלפון בהחלטיות. היא מקליטה הודעה)

נטלי: היי מה קורה. אני... שמע, אתה צדקת. אני גמורה... אני לא

יכולה יותר. שיגעו אותי. השכונה הזאת... זה מיטה חולה. זה

באמת מיטה חולה. מצטערת, אני צרודה, צעקתי מלא היום.

כל יום פה- או שאני שומעת צעקות, או שאני צועקת בעצמי.

לא טוב פה... לא לגרון ולא לאוזניים. לא לי, ולא לאלרועי. כל

המשוגעים עליי, תאמין לי... גם השכנה מאתמול וואי וואי, וגם

מה שהלך היום- אל תשאל. אז... בקיצור, רציתי לומר...

(פאזה) אני לוקחת את ההצעה שלך. אלרועי חוזר עוד שעה

מהאימון. תאסוף אותנו.

סוף